Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 49 **Rozeslána dne 28. července 1993** **Cena Kč 5,10**

OBSAH:

195. Zákon o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)

Opatření ústředních orgánů

Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí o vydání opatření, kterým se stanoví resortní údaje kapitoly 728 sledované v odd. IV účetního výkazu Úč RO 2-04

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se stanoví pomocné metodické listy, číselníky, grupy a převodníky používané při vytváření a využívání datových základen pro Bankovní informační systém v roce 1993

Redakční sdělení o opravě chyb v opatření uveřejněném v částce 40/1993 Sb.

195

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem č. 42/1992 Sb., zákonem č. 93/1992 Sb., zákonem ČNR č. 39/1993 Sb. a zákonem č. 183/1993 Sb.

ZÁKON
o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky ve snaze

zmírnit následky některých majetkových křivd, k nimž došlo vůči vlastníkům zemědělského a lesního majetku v období let 1948 až 1989,

dosáhnout zlepšení péče o zemědělskou a lesní půdu obnovením původních vlastnických vztahů k půdě a

upravit vlastnické vztahy k půdě v souladu se zájmy hospodářského rozvoje venkova i v souladu s požadavky na tvorbu krajiny a životního prostředí, se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

§ 1

Rozsah působnosti zákona

(1) Zákon se vztahuje na

a) půdu, která tvoří zemědělský půdní fond nebo do něj náleží,[1]) a v rozsahu stanoveném tímto zákonem i na půdu, která tvoří lesní půdní fond,[2]) (dále jen „půda"),

b) obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, včetně zastavěných pozemků,

c) obytné a hospodářské budovy a stavby sloužící zemědělské a lesní výrobě nebo s ní souvisejícímu vodnímu hospodářství, včetně zastavěných pozemků,

d) jiný zemědělský majetek uvedený v § 20.

(2) Zákon upravuje práva a povinnosti vlastníků, původních vlastníků, uživatelů a nájemců půdy, jakož i působnost státu při úpravě vlastnických a užívacích práv k pozemkům.

(3) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se právní vztahy k majetku uvedenému v odstavci 1 právními předpisy.

Základní ustanovení

§ 2

(1) Kromě vlastníka mají právo užívat půdu jiné osoby jen na základě smlouvy uzavřené s vlastníkem nebo na základě smlouvy uzavřené s pozemkovým fondem, není-li zákonem stanoveno jinak.

(2) Vlastník pozemků je vlastníkem porostů na něm vzešlých; tím není dotčeno vlastnické právo zemědělských družstev k porostům na pozemcích jejich členů podle předpisů o zemědělském družstevnictví.[3]) U pozemků daných smluvně do užívání je vlastníkem jiných než trvalých porostů uživatel, pokud se s vlastníkem nedohodne jinak.

§ 3

Půdu nelze převést do vlastnictví devizových cizozemců.[4])

ČÁST DRUHÁ

§ 4

Oprávněné osoby

(1) Oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, který má trvalý pobyt na jejím území, a jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1.

(2) Zemřela-li osoba, jejíž nemovistost přešla v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 do vlastnictví státu, nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky a mají trvalý pobyt na jejím území, fyzické osoby v tomto pořadí:

---

[1]) § 1 zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 75/1976 Sb.

[2]) § 2 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích.

[3]) § 46 odst. 4 zákona č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví.

[4]) § 5 devizového zákona č. 528/1990 Sb.

a) dědic ze závěti, jež byla předložena při dědickém řízení, který nabyl celé dědictví,

b) dědic ze závěti, který nabyl vlastnictví, avšak pouze v míře odpovídající jeho dědickému podílu; to neplatí, jestliže dědici podle závěti připadly jen jednotlivé věci nebo práva; byl-li dědic závětí ustanoven jen k určité části nemovitosti, na kterou se vztahuje povinnost vydání, je oprávněn pouze k této části nemovitosti,

c) děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem; zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 13, jsou na jeho místě oprávněnými osobami jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti,

d) rodiče osoby uvedené v odstavci 1,

e) sourozenci osoby uvedené v odstavci 1, a zemřel-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti a jeho manžel.

(3) V případech, uvedených v § 6 odst. 1 písm. j) jsou oprávněnými osobami osoby tam uvedené; ustanovení odstavce 2 písm. c) až e) platí obdobně.

(4) V případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.

§ 4a

(1) Při prosazování nároku jsou dotčené orgány státní správy a právnické osoby, na které přešlo vlastnické nebo užívací právo, povinny poskytnout tomu, kdo tvrdí, že je oprávněnou osobou, pomoc zejména tím, že jí poskytují výpisy z evidence a kopie listin, jakož i jiné prostředky, které mohou přispět k objasnění věci.

(2) Nemůže-li osoba uvedená v odstavci 1 jednoznačně prokázat svůj nárok výpisem z úřední evidence, zapíše ji pozemkový úřad jako domnělou oprávněnou osobu.

(3) Na základě žádosti domnělé oprávněné osoby pozemkový úřad svým rozhodnutím může uznat nárok k pozemkům, porostům a jinému majetku této osobě, jestliže domnělá oprávněná osoba:

a) předloží rozhodnutí o dědictví nebo smlouvu, kterou dokládá vlastnická práva, doklad o smlouvě nebo doklad o jiném právním úkonu o nabytí vlastnictví touto osobou nebo jejím právním předchůdcem, nedošlo-li k právně účinnému převodu jen pro nedostatek zápisu do pozemkové knihy nebo evidence nemovitostí,

b) prokáže, že ve skutečnosti došlo k dělbě užívání nemovitosti mezi spoluvlastníky nebo k výměně pozemků, a k převodu nedošlo jen proto, že nebyl zachován předepsaný úřední postup,

c) prokáže, že sám nebo jeho právní předchůdce měli pozemky, porosty nebo jiný majetek v držbě a doklad o vlastnictví nemůže předložit, protože buď nebylo realizováno zápisové řízení, nebo že došlo ke ztrátě nebo poškození či zničení katastrálních nebo pozemkových operátů.

(4) Nárok podle odstavce 3 je možno uznat, neuplatnila-li nárok jiná oprávněná osoba, která pozbyla věci dříve, neprobíhá-li ve věci soudní řízení a domnělá oprávněná osoba prokazuje nárok k pozemku, k porostům nebo jinému majetku posledním dokladem o vlastnictví svém nebo svého přímého předchůdce a tuto skutečnost doplňuje čestným prohlášením o tom, že je vlastníkem či spoluvlastníkem těchto pozemků, porostů nebo jiného majetku a že na sebe přebírá všechny právní následky uvedení nepravdivých údajů.

(5) Jestliže pozemkový úřad neuzná nárok podle odstavce 3, odkáže domnělou oprávněnou osobu s jejím nárokem na soud. Řízení o tomto nároku a o tom, zda je domnělá oprávněná osoba oprávněnou osobou, soud spojí.

§ 5

Povinné osoby

(1) Povinnými osobami jsou stát nebo právnické osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona nemovitost drží, s výjimkou

a) podniků se zahraniční majetkovou účastí a obchodních společností, jejichž společníky nebo účastníky jsou výhradně fyzické osoby. Tato výjimka neplatí, jde-li o věci nabyté od právnických osob po 1. říjnu 1990,

b) cizích států.

(2) Osobou, která nemovitost podle odstavce 1 drží, se rozumí:

a) právnická osoba, která měla ke dni účinnosti tohoto zákona k nemovitosti ve vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky nebo Slovenské republiky právo hospodaření nebo právo trvalého užívání,

b) u ostatních nemovitostí jejich vlastník.

(3) Povinná osoba je povinna s nemovitostmi až do jejich vydání oprávněné osobě nakládat s péčí řádného hospodáře, ode dne účinnosti tohoto zákona nemůže tyto věci, jejich součásti a příslušenství převést do vlastnictví jiného. Takové právní úkony jsou neplatné. Právo na náhradu škody, kterou povinná osoba způsobí osobě oprávněné porušením těchto povinností, zůstává ustanovením § 28 nedotčeno.

§ 6

Vydání nemovitosti

(1) Oprávněným osobám budou vydány nemovitosti, které přešly na stát nebo jinou právnickou osobu v důsledku

a) výroku o propadnutí majetku, propadnutí věci nebo zabrání věci v trestním řízení, případně

v trestním řízení správním podle dřívějších předpisů, jestliže výrok byl zrušen podle zvláštních předpisů,[5])

b) odnětí bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě,

c) postupu podle § 453a občanského zákoníku nebo podle § 287a zákona č. 87/1950 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 67/1952 Sb.,

d) odnětí bez náhrady postupem podle zákona SNR č. 81/1949 Sb. SNR, o úpravě právních poměrů pastvinářského majetku bývalých urbariátníků, komposesorátů a podobných právních útvarů,

e) odnětí bez náhrady postupem podle zákona SNR č. 2/1958 Sb. SNR, o úpravě poměrů a obhospodařování společně užívaných lesů bývalých urbariátníků, komposesorátů a podobných útvarů,

f) prohlášení a smlouvy o postoupení pohledávek pro případ vystěhování (tzv. renunciační prohlášení),

g) toho, že občan zdržující se v cizině nemovitost zanechal na území republiky nebo jehož majetek přešel na stát podle zákona č. 183/1950 Sb., o majetku zanechaném na území Československé republiky osobami, které optovaly pro Svaz sovětských socialistických republik a přesídlily na jeho území,

h) smlouvy o darování nemovitostí uzavřené dárcem v tísni,

i) dražebního řízení provedeného na úhradu pohledávky státu,

j) soudního rozhodnutí, kterým byla prohlášena za neplatnou smlouva o převodu majetku, kterou občan před odchodem do ciziny převedl věc na jiného, bylo-li důvodem neplatnosti opuštění republiky, popřípadě uznání takovéto smlouvy účastníky za neplatnou; v takovém případě je oprávněnou osobou nabyvatel podle uvedené smlouvy, a to i pokud tato smlouva nenabyla účinnosti,

k) kupní smlouvy uzavřené v tísni za nápadně nevýhodných podmínek,

l) odmítnutí dědictví v dědickém řízení učiněného v tísni,

m) vyvlastnění za náhradu, pokud nemovitost existuje a trvale neslouží účelu, pro který byla vyvlastněna,

n) vyvlastnění bez vyplacení náhrady,

o) znárodnění nebo zestátnění[5a]) vykonaného v rozporu s tehdy platnými zákonnými předpisy nebo bez vyplacení náhrady,

p) převzetí nemovitosti bez právního důvodu,

r) politické persekuce[6]) nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody,[7])

s) odevzdání do vlastnictví družstva podle zvláštních předpisů,[8])

t) přikázání do užívání právnické osoby na základě zákona č. 55/1947 Sb., o pomoci rolníkům při uskutečňování zemědělského výrobního plánu, nebo vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby,

u) převodu společně užívaných singulárních lesů a lesních družstev na území České republiky, pokud členy družstva byly výlučně fyzické osoby.

(2) Obdobně se postupuje i v případech, kdy fyzickým osobám vznikl nárok na vynětí zemědělského majetku z konfiskace podle zvláštních předpisů.[9]) Za osoby, kterým vznikl nárok na vynětí zemědělského majetku z konfiskace podle zvláštních předpisů,[9]) je třeba považovat pro účely tohoto zákona i státní občany České a Slovenské Federativní Republiky, kteří mají trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky a kterým byl konfiskován zemědělský majetek a nebyly odsouzeny podle zvláštních předpisů.[9a]) Pokud tento majetek byl už před rozhodným obdobím přidělen v rámci předpisů o pozemkových reformách, řeší se nárok těchto oprávněných osob podle § 12.

(3) Oprávněná osoba je povinna po vydání nemovitosti zaplatit státu nedoplatek přídělové ceny, za kterou ji původně získala; obdobně je povinna vrátit kupní cenu nebo náhradu, která jí byla státem nebo jinou právnickou osobou při převodu nemovitosti vyplacena. Lhůtu k zaplacení určí pozemkový úřad. Výši nedoplatku přídělové ceny sdělí okresní úřad.

(4) Pokud vázly na nemovitosti ke dni převzetí státem pohledávky pěněžních ústavů, zajištěné na nemovitosti a vypořádané podle zvláštních předpisů, uhradí oprávněná osoba částku, kterou stát takto vypořádal.

---

[5]) Zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění zákona č. 47/1991 Sb.
Zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.

[5a]) Např. zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

[6]) § 2 odst. 2 zákona č. 87/1991 Sb.

[7]) § 2 odst. 3 věta první zákona č. 87/1991 Sb.

[8]) Např. zákon č. 49/1959 Sb., o jednotných zemědělských družstvech, zákon č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

[9]) Např. nařízení Sboru pověřenců č. 26/1948 Sb. SNR, kterým se upravuje vynětí zemědělského majetku osob maďarské národnosti z konfiskace.

[9a]) Nařízení SNR č. 33/1945 Sb. SNR, o potrestání fašistických zločinců, okupantů, zrádců a kolaborantů a o zřízení lidového soudnictví, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Jestliže nemovitosti přešly do vlastnictví obce, má oprávněná osoba právo podle tohoto zákona vůči obci.

(6) Vydá-li nemovitost jiná osoba než stát, vznikne této osobě nárok na vrácení kupní ceny, kterou zaplatila při koupi nemovitosti. Tento nárok musí být uplatněn u příslušného orgánu státní správy republiky.

§ 7

(1) Zmírnění některých dalších majetkových křivd vzniklých v důsledku platnosti nebo zvláštního použití některých právních předpisů nebo na základě jiných důvodů jen na území České republiky nebo Slovenské republiky upraví Česká národní rada nebo Slovenská národní rada zvláštním zákonem.

(2) Česká národní rada se zmocňuje, aby zákonem upravila restituci majetku československých občanů trvale žijících na území České republiky, kteří ztratili majetek podle dekretů prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, nebo č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, neprovinili se proti československému státu a nabyli zpět občanství podle zákona č. 245/1948 Sb., o státním občanství osob maďarské národnosti, zákona č. 194/1949 Sb., o nabývání a pozbývání československého státního občanství, nebo zákona č. 34/1953 Sb., jímž některé osoby nabývají československého státního občanství, pokud se tak nestalo již ústavním dekretem prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské.

§ 8

(1) Na návrh oprávněné osoby soud rozhodne, že na ni přechází vlastnické právo k nemovitosti ve vlastnictví fyzické osoby, jež ji nabyla od státu nebo jiné právnické osoby, a na kterou by se vztahovalo právo na vydání podle tohoto zákona, a to v případech, kdy fyzická osoba nabyla nemovitost buď v rozporu s tehdy platnými předpisy, nebo za cenu nižší než cenu odpovídající tehdy platným cenovým předpisům, nebo na základě protiprávního zvýhodnění nabyvatele, dále i osoby blízké této fyzické osobě, pokud na ně přešlo nebo bylo převedeno vlastnictví nebo osobní užívání k těmto nemovitostem. Návrh musí být uplatněn do 31. prosince 1992 nebo do 6 měsíců od právní moci rozhodnutí pozemkového úřadu o nevydání nemovitosti, jinak právo zanikne.

(2) Fyzická osoba, jejíž vlastnické právo přešlo na oprávněnou osobu podle odstavce 1, má vůči státu nárok na vrácení kupní ceny a na úhradu nákladů účelně vynaložených na nemovitost. Nárok se uplatňuje u příslušného ústředního orgánu státní správy republiky. Stát má v takovém případě vůči oprávněné osobě nárok na náhradu nákladů účelně vynaložených na nemovitost, kterou uhradil fyzické osobě podle věty první.

(3) V případě, že vlastník pozemku daroval v tísni své pozemky fyzické osobě nebo je bezúplatně převedl v souvislosti s uzavřením kupní smlouvy na budovu, k níž pozemky patřily, a jsou-li tyto pozemky ke dni účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví osoby, jíž byly darovány nebo bezúplatně převedeny, nebo ve vlastnictví osoby této osobě blízké, rozhodne soud na návrh oprávněné osoby:

a) buď o zrušení smlouvy v té části, kterou byly pozemky darovány, nebo bezúplatně převedeny fyzické osobě, nebo,

b) že vlastník, jenž nabyl pozemky tímto způsobem, popřípadě jeho dědic uhradí cenu darovaných pozemků; cena pozemku se stanoví podle cenových předpisů platných ke dni 24. června 1991 s tím, že při stanovení ceny se cena pozemku bude posuzovat podle druhu kultury v době darování.

Nesouhlasí-li vlastník pozemku s úhradou ceny podle písmene b), rozhodne soud o zrušení smlouvy podle písmene a).

(4) Ustanovení odstavce 3 se nepoužije v případě, že pozemky byly vlastníkem darovány nebo bezúplatně převedeny na osoby blízké.

(5) V případě, že vlastník pozemku daroval své pozemky fyzické osobě nebo je bezúplatně převedl v souvislosti s uzavřením kupní smlouvy na budovu, k níž pozemky patřily, a jsou-li tyto pozemky ke dni účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví jiné osoby než osoby uvedené v odstavci 3, uhradí osoba, jíž byly pozemky darovány nebo bezúplatně převedeny, nebo její dědic oprávněné osobě cenu, za kterou byly pozemky převedeny na třetí osobu.

§ 9

(1) Nárok uplatní oprávněná osoba u pozemkového úřadu a zároveň vyzve povinnou osobu k vydání nemovitosti. Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou do 60 dnů od podání výzvy dohodu o vydání nemovitosti.

(2) Dohoda podléhá schválení pozemkovým úřadem formou rozhodnutí vydaného ve správním řízení.

(3) Rozhodnutí pozemkového úřadu o neschválení dohody přezkoumá na návrh účastníka soud. Jestliže ani soud dohodu neschválí, vrátí věc pozemkovému úřadu k rozhodnutí ve věci.

(4) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 1, rozhodne o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti pozemkový úřad.

(5) Pokud je toho nezbytně třeba, může pozemkový úřad zřídit nebo zrušit na převáděné nemovitosti věcné břemeno, případně uložit jiná opatření k ochraně životního prostředí nebo důležitých zájmů jiných vlastníků.

(6) Proti rozhodnutí pozemkového úřadu podle odstavců 3, 4 a 5 je možno podat opravný prostředek k soudu.

(7) V rozhodnutí podle odstavců 2 a 4 musí být uvedena výše pohledávek podle § 6 odst. 3 a 4 a lhůta k jejich zaplacení. Toto rozhodnutí může pozemkový úřad vydat i dodatečně, nejdéle však do tří let od právní moci rozhodnutí dle odstavců 2 a 6.

(8) Účastníky řízení podle tohoto ustanovení jsou oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání nemovitosti u pozemkového úřadu, povinná osoba a pozemkový fond.

(9) Řízení podle odstavce 2 je zahájeno dnem doručení dohody uzavřené dle odstavce 1 pozemkovému úřadu. Řízení podle odstavce 4 je zahájeno uplynutím lhůty dle odstavce 1 nebo oznámením některého účastníka, že k dohodě nedojde.

§ 10

Je nově označen jako § 21a.

§ 11

(1) Pozemky nebo jejich části nelze vydat v případě, že

a) k pozemku bylo zřízeno právo osobního užívání, s výjimkou případů, kdy bylo toto právo zřízeno za okolností uvedených v § 8,
b) na pozemku byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zřízen hřbitov,
c) pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou,[9b]) nebo dočasnou,[9c]) nebo jednoduchou,[9d]) nebo drobnou[9e]) a nebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zahájením stavby se rozumí datum skutečného zahájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zahájena do 2 let od vydání stavebního povolení,
d) na pozemku byla na základě územního rozhodnutí, s výjimkou osad dočasně umístěných, zřízena zahrádková nebo chatová osada[10]) nebo se na pozemku nachází zahrádková nebo chatová osada, která byla zřízena před 1. říjnem 1976,
e) na pozemku, který byl vyňat ze zemědělského půdního fondu bylo na základě územního rozhodnutí zřízeno tělovýchovné nebo sportovní zařízení nebo se na pozemku nachází tělovýchovné nebo sportovní zařízení, které bylo zřízeno před 1. říjnem 1976,
f) nelze-li provést identifikaci parcel z důvodu nedokončeného přídělového řízení podle dekretu č. 12/1945 Sb., dekretu č. 28/1945 Sb., zákona č. 142/1947 Sb. a zákona č. 46/1948 Sb.

(2) V případě uvedeném v odstavci 1 pozemkový fond oprávněné osobě převede bezúplatně do vlastnictví jiné pozemky ve vlastnictví státu postupem podle § 8 odst. 4 zákona České národní rady č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění zákona č. 38/1993 Sb., a to pokud možno v téže obci, ve které se nachází převážná část pozemků původních, pokud s tím oprávněná osoba souhlasí. Na žádost oprávněné osoby může být oprávněné osobě převeden i pozemek lesního půdního fondu s trvalými porosty, a to v ceně přiměřené ceně výměry a kvality původního pozemku. To vše v cenách ke dni 24. června 1991.

(3) V případě, že podle zvláštních předpisů došlo po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby k omezení užívání pozemku tím, že pozemek nebo jeho část je určen pro obranu státu[11]) nebo je určen pro těžbu nerostů[12]) nebo se stal podle zvláštních předpisů[13]) součástí lesního půdního fondu v národním parku nebo je na území státní přírodní rezervace, chráněného naleziště, chráněného parku, chráněné zahrady, chráněné studijní plochy, pásma hygienické ochrany vodních zdrojů prvního stupně nebo chráněného přírodního výtvoru, anebo jsou významným krajinným prvkem, nebo má-li překážka bránící vydání pozemku dočasný charakter, je na vůli oprávněné osoby, zda bude požadovat vydání původního pozemku nebo převod jiného pozemku ve vlastnictví státu. Pokud oprávněná osoba požádá o převod jiného pozemku, postupuje se podle odstavce 2.

(4) Obytnou budovu, hospodářskou budovu a jinou stavbu, patřící k původní zemědělské usedlosti, nelze vydat v případě, že zásadní přestavbou stavba ztratila svůj původní stavebně technický charakter tak, že již nesouvisí s předmětem zemědělské výroby.

(5) Nemovitost, která je prohlášena národní kulturní památkou, nelze vydat až do doby přijetí zákonů upravujících správu a ochranu kulturních památek.

[9b]) § 119 občanského zákoníku.

[9c]) § 1 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

[9d]) § 2 vyhlášky č. 85/1976 Sb.

[9e]) § 3 vyhlášky č. 85/1976 Sb.

[10]) § 52 až 58 vyhlášky č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění vyhlášky č. 45/1979 Sb.

[11]) § 8 zákona č. 169/1949 Sb.

[12]) § 6 a 7 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon).

[13]) Zákon č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon SNR č. 1/1955 Sb. SNR, o státní ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů.

(6) Pomine-li překážka, pro kterou nelze nemovitost vydat, ke dni rozhodnutí pozemkového úřadu, rozhodne pozemkový úřad o vydání nemovitosti oprávněné osobě dle § 9 odst. 4.

(7) Je-li na pozemku stavba ve vlastnictví povinné osoby, která zajišťuje zemědělskou výrobu, nebo stavba ve vlastnictví státu, a má-li oprávněná osoba vůči povinné osobě nebo státu nevypořádané nároky na poskytnutí náhrad dle tohoto zákona nebo na vydání majetkového podílu dle zákona č. 42/1992 Sb. ve výši nejméně 50 % ceny stavby, může rozhodnout pozemkový úřad na návrh oprávněné osoby o vydání pozemku i se stavbou. Povinná osoba nebo stát má v takovém případě právo na náhradu ve výši, o kterou cena stavby[13a]) přesáhne nevypořádané nároky oprávněné osoby; u staveb ve správě pozemkového fondu náleží náhrada pozemkovému fondu.

§ 12

Souběh nároků

Dojde-li k souběhu nároků oprávněných osob podle § 6 odst. 1, náleží právo na vydání původních nemovitostí té z nich, která svého vlastnictví pozbyla v důsledku jednostranného aktu státu. Pokud tímto způsobem pozbylo svého vlastnictví postupně více oprávněných osob, náleží toto právo té z nich, která vlastnictví pozbyla dříve, pokud se nedohodnou jinak. Ostatní oprávněné osoby mají v takovém případě právo na převod pozemků podle § 11 odst. 2, popřípadě na finanční náhradu.

§ 13

Lhůty k uplatnění nároku

(1) Právo na vydání nemovitosti podle § 6 může oprávněná osoba uplatnit do 31. ledna 1993. Náhrady za mrtvý a živý inventář podle § 20 může oprávněná osoba uplatnit do 31. března 1993. V případě uvedeném v § 6 odst. 1 písm. a) počne osmnáctiměsíční lhůta běžet až ode dne právní moci rozhodnutí, kterým byl výrok zrušen, dojde-li k tomuto rozhodnutí po datu účinnosti tohoto zákona. Neuplatněním práva ve lhůtě právo zanikne. Lhůty pro předkládání písemných důkazů v řízení před pozemkovým úřadem se řídí obecnými předpisy o správním řízení.

(2) Byla-li nemovitost vydána podle § 9, mohou osoby, jejichž nároky uplatněné ve lhůtě uvedené v odstavci 1 nebyly uspokojeny, tyto nároky uplatnit u soudu vůči osobám, kterým byla nemovitost vydána, do šesti měsíců ode dne skončení lhůty uvedené v odstavci 1.

(3) Oprávněná osoba může vyzvat povinnou osobu k vydání nemovitostí a požádat o poskytnutí náhrad podle § 14 až 16 do 6 měsíců ode dne, kdy se dozvěděla, kdo je povinnou osobou, nejpozději do 5 let ode dne 24. června 1991. Neuplatněním ve lhůtě tato práva zanikají.

Náhrady

§ 14

(1) Oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat. Obdobně oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydá a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.

(2) Je-li obytná budova, hospodářská budova nebo jiná stavba, která má být vydána, podstatně zhodnocena tak, že její cena určená ke dni účinnosti tohoto zákona převyšuje cenu budovy v době převzetí státem nebo jinou právnickou osobou, je na vůli oprávněné osoby, zda převezme budovu a uhradí povinné osobě rozdíl mezi cenami, nebo požádá o náhradu.

(3) Je-li cena vydávané obytné budovy, hospodářské budovy nebo jiné stavby určená ke dni 24. června 1991 nižší než cena původní stavby, má oprávněná osoba právo na poskytnutí náhrady ve výši rozdílu cen.

(4) Pro účely tohoto zákona se za podstatné zhodnocení nepovažuje meliorační zařízení pod povrchem půdy. Oprávněná osoba, které byla vydána nemovitost, na níž je umístěna meliorační stavba, je povinna meliorační stavbu udržovat.

(5) Nestane-li se oprávněná osoba též vlastníkem meliorační stavby, je povinna umožnit kontrolu, údržbu a opravy právnické nebo fyzické osobě, která odpovídá za její stav a činnost. Do provedení privatizace meliorační stavby, údržbu a opravy hlavních melioračních zařízení, která jsou k účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví státu, hradí ze svých příjmů pozemkový fond.

(6) Hlavním melioračním zařízením se podle odstavce 4 rozumí u odvodnění čerpací stanice, otevřené a zakryté kanály od světlosti 30 cm včetně, sběrné otevřené příkopy, stavební objekty na kanálech a příkopech, poldry a obtokové nádrže, u závlah odběrné objekty, nádrže, přivaděče kryté i otevřené s objekty na nich, čerpací stanice, výtlaky a trubní sítě až po hydrant, zpevněné manipulační plochy a cesty sloužící výhradně pro závlahový provoz.

(7) Podle odstavce 2 se postupuje i v případech, kdy se obytná budova, hospodářská budova nebo jiná stavba stala součástí jiné budovy nebo stavby.

(8) Ceny se stanoví podle cenových předpisů platných ke dni 24. června 1991.

(9) V případě, že oprávněná osoba získala nemovitost do vlastnictví přídělem od státu, poskytne se náhrada za nemovitosti uvedené v odstavci 1 jen do výše uhrazené přídělové ceny.

13a) Vyhláška č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.

§ 15

(1) Při vydání pozemku dle tohoto zákona přecházejí do vlastnictví oprávněné osoby trvalé porosty a vše co tvoří jejich součásti (§ 120 odst. 1 obč. zák.) a meliorační zařízení umístěné pod povrchem pozemku, s výjimkou hlavních melioračních zařízení dle § 14 odst. 5, které se na tomto pozemku nacházejí v okamžiku jeho vydání.

(2) Jestliže na pozemku nebo jeho části, který má být vydán podle tohoto zákona, byl v době jeho převzetí státem nebo jinou právnickou osobou trvalý porost a jestliže na tomto pozemku není v době jeho vydání cenově srovnatelný trvalý porost, náleží oprávněné osobě náhrada za trvalý porost ve výši rozdílu mezi cenou trvalého porostu, který se na pozemku nacházel v době jeho převzetí státem nebo jinou právnickou osobou a cenou trvalého porostu, který se na pozemku nachází v okamžiku jeho vydání.

(3) Jestliže na pozemku nebo jeho části, který má být vydán podle tohoto zákona, byl v době jeho převzetí státem nebo jinou právnickou osobou trvalý porost a jestliže na tomto pozemku není v době jeho vydání žádný trvalý porost, náleží oprávněné osobě náhrada za trvalý porost ve výši ceny trvalého porostu, který se na pozemku nacházel v době jeho převzetí státem nebo jinou právnickou osobou.

(4) Jestliže se na vydávaném lesním pozemku dle odstavce 3 nacházel les, je povinná osoba povinna zalesnit tento pozemek na své náklady ve lhůtě stanovené zákonem[13b]) a dopěstovat les do zajištěné kultury, nedohodnou-li se účastníci jinak. Od náhrady za trvalý porost dle odstavce 3 se odečte cena vysazeného a zajištěného trvalého porostu.

(5) Jestliže na pozemku nebo jeho části, který má být vydán podle tohoto zákona, nebyl v době jeho převzetí státem nebo jinou právnickou osobou trvalý porost a jestliže na tomto pozemku je v době jeho vydání trvalý porost s výjimkou lesa, náleží povinné osobě náhrada za trvalý porost ve výši ceny trvalého porostu, který se na pozemku nachází v okamžiku jeho vydání.

(6) Jestliže na pozemku nebo jeho části, který má být vydán podle tohoto zákona, byl v době jeho převzetí státem nebo jinou právnickou osobou trvalý porost a jestliže na tomto pozemku je v době jeho vydání cenově hodnotnější trvalý porost s výjimkou lesa, náleží povinné osobě náhrada za trvalý porost ve výši rozdílu mezi cenou trvalého porostu, který se na pozemku nacházel v době jeho převzetí státem nebo jinou právnickou osobou a cenou trvalého porostu, který se na pozemku nachází v okamžiku jeho vydání.

(7) Jestliže je oprávněná osoba povinna při vydání pozemku dle § 9 poskytnout povinné osobě náhradu za trvalý porost dle odstavců 5 a 6, je na vůli oprávněné osoby, zda převezme pozemek a uhradí náhradu za trvalý porost nebo zda požádá o vydání jiného pozemku; v takovém případě se postupuje dle § 11 odst. 2, nedohodnou-li se účastníci jinak.

(8) Ceny se stanoví podle cenových předpisů platných ke dni 24. června 1991.

(9) Je-li vlastníkem trvalých porostů stát, náhrady podle odstavců 5 a 6 se neposkytují.

§ 16

(1) Za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout oprávněné osobě jiný pozemek, poskytne stát nebo jiná právnická osoba, jejímž zřizovatelem nebo zakladatelem je stát, finanční náhradu podle zvláštních předpisů.[13c]) Finanční náhrada spočívá ve vyplacení hotovosti a v cenných papírech, které nemají povahu státního dluhopisu, a to v cenách podle § 28a. Hotovost se vyplácí pouze původním vlastníkům vydávaných věcí.

(2) Ostatní náhrady podle § 14 a 15 poskytne právnická osoba (právní nástupce), která věc drží nebo ji držela v době zániku nemovitosti anebo ji převedla na osobu, která nemovitost podle tohoto zákona nevydává. Pokud oprávněná osoba odkoupila od státu či právnické osoby nemovitost před účinností zákona, má nárok vůči této osobě na náhrady dle § 14 a 15 ve výši ceny[13a]) v okamžiku přechodu na stát.

(3) Oprávněná osoba vyzve k vydání náhrady nejpozději ve lhůtách uvedených v § 13. Závisí-li právo na náhradu na rozhodnutí pozemkového úřadu nebo soudu, končí tato lhůta uplynutím šesti měsíců ode dne právní moci rozhodnutí.

(4) Náhrada se poskytne oprávněné osobě do šesti měsíců ode dne doručení výzvy. Náhrada spočívá ve věcech, které osoba povinná k poskytnutí náhrady vlastní, nebo k nimž měla právo hospodaření[13d]) ke dni 24. června 1991 s výjimkou nemovitostí ve správě pozemkového fondu, popřípadě v podílu na jmění této osoby, a to až do výše hodnoty původních nemovitostí a trvalých porostů, nedohodnou-li se účastníci jinak.

(5) Způsob náhrady musí být dohodnut do 60 dnů od podání písemné výzvy oprávněnou osobou, nebyl-li nárok uspokojen dříve. Se souhlasem oprávněné osoby je možno závazky vůči ní vypořádat i po tomto termínu.

(6) Nedojde-li k dohodě o způsobu náhrady podle odstavce 5, rozhodne o způsobu náhrady soud.

[13b]) Zákon ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

[13c]) Nařízení vlády České republiky č. 504/1992 Sb., o výši náhrady v hotovosti poskytované podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb.

[13d]) Vyhláška č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ

§ 17

Pozemkové fondy

(1) Nemovitosti ve vlastnictví státu uvedené v § 1 odst. 1 spravují právnické osoby zřízené zákony České národní rady a Slovenské národní rady (dále jen „pozemkové fondy"), s výjimkou pozemků,

a) na nichž se nachází hřbitov,

b) které jsou určeny pro obranu státu,[14])

c) které jsou určeny rozhodnutím o využití území pro těžbu nerostů,[15])

d) chráněných podle zvláštních předpisů.[16])

(2) Pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují pozemkové fondy při převodu nemovitého majetku státu podle zvláštních předpisů.[17]) Do schválení privatizačního projektu anebo v souladu s ním může pozemkový fond nemovitý majetek dát do užívání jiným osobám.

(3) Nemovitosti ve vlastnictví státu, na které nebylo ve lhůtě uvedené v § 13 uplatněno právo na vydání, může pozemkový fond převést

a) do vlastnictví oprávněných osob k uspokojení jejich nároku na náhradu podle § 14 až 16 nebo § 20,

b) na spoluvlastníky těchto nemovitostí za cenových a jiných podmínek platných pro nabyvatele státního majetku převáděného pozemkovým fondem na fyzické osoby postupem podle zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů, stanovených podle cenových předpisů platných ke dni převodu,

c) v naléhavých případech na osoby, keré mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu,

d) směnou za jiné nemovitosti,

e) na nabyvatele ze schváleného privatizačního projektu, pokud pozemky uvedené v § 1 odst. 1 tohoto zákona byly z privatizačního projektu vyňaty před jeho schválením a nelze je použít jako pozemky náhradní.

(4) Pozemkové úřady jsou povinny poskytnout pozemkovému fondu informace o tom, zda na nemovitost byl uplatněn restituční nárok.

(5) Jestliže má o nemovitosti ve vlastnictví státu zájem více fyzických osob, mají přednost při postupu podle odstavce 2 dosavadní uživatelé a dále samostatně hospodařící rolníci. Z ostatních zájemců mají přednost osoby trvale bydlící v obci, v jejímž katastrálním území jsou nemovitosti.

(6) V pochybnostech o tom, zda se jedná o nemovitosti, na které se vztahuje tento zákon, rozhodují příslušné ústřední orgány státní správy republiky.

§ 18

(1) Pokud není znám vlastník nemovitosti, je pozemkový fond oprávněn dát nemovitost do užívání vhodným zájemcům; úplata za toto užívání je příjmem fondu do doby, než vlastník uplatní svá práva k této nemovitosti.

(2) Uplatní-li vlastník svá práva k nemovitosti, pozemkový fond vypoví smlouvu s nájemcem k 1. říjnu běžného roku s jednoroční výpovědní lhůtou, nedohodne-li se s vlastníkem jinak.

§ 18a

(1) Pozemkový fond poskytuje náhrady oprávněným osobám v případech, kdy je povinnou osobou obec nebo okresní úřad. Poskytla-li náhradu obec před účinností tohoto zákona, poskytne této povinné osobě náhradu pozemkový fond. Pozemkový fond může převzít závazky povinných osob na poskytnutí náhrad dle § 14 až 16 a § 20 tam, kde je povinnou osobou státní podnik nebo právnická osoba, jejímž zakladatelem je stát, v tom případě, kdy před privatizací nebo likvidací této právnické osoby nebyly tyto nároky vypořádány.

(2) Náhrada spočívá v poskytnutí nemovitostí ve správě pozemkového fondu nebo v poskytnutí hotovosti ve výši stanovené zvláštním předpisem,[13c]) popřípadě v cenných papírech, které nemají povahu státních dluhopisů.

§ 19

Pozemkové úpravy

(1) Pozemkovými úpravami jsou změny v uspořádání pozemků v určitém území provedené za účelem vytvoření půdně ucelených hospodářských jednotek podle potřeby jednotlivých vlastníků půdy a s jejich souhlasem a podle celospolečenských požadavků na tvorbu krajiny, životního prostředí a na investiční výstavbu.

---

[14]) § 8 zákona č. 169/1949 Sb.

[15]) Zákon č. 44/1988 Sb.
§ 32 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
§ 10 odst. 2 vyhlášky č. 85/1976 Sb.

[16]) § 2, 4 a 5 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.
§ 2, 4 a 5 zákona SNR č. 27/1987 Sb., o státní památkové péči.
§ 5 a 6 zákona č. 40/1956 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
§ 7 a 8 zákona SNR č. 1/1955 Sb. SNR, ve znění pozdějších předpisů.

[17]) Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby.

(2) O provedení pozemkových úprav a v souvislosti s tím o výměně nebo přechodu vlastnických práv, o určení hranic pozemků nebo o zřízení, popřípadě zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům rozhoduje pozemkový úřad na základě dohody vlastníků. V případě, že se vlastníci nedohodnou, rozhoduje pozemkový úřad za podmínek stanovených zákonem. Rozhodnutí pozemkového úřadu přezkoumá na návrh účastníka soud.

(3) Řízení o pozemkových úpravách upravují zákony národních rad.

(4) Pokud není možné vlastníkovi k zajištění zemědělské výroby vyčlenit z technických důvodů jeho vlastní pozemky, může tomuto vlastníkovi, pokud s tím vysloví souhlas, pozemkový úřad po zahájení řízení o pozemkových úpravách[17a]) přidělit do zatímního užívání pozemky jiných vlastníků. Toto zatímní užívání zanikne nejpozději ke dni účinnosti rozhodnutí o schválení pozemkových úprav. Způsob finančního vypořádání svým nařízením stanoví vláda.

(5) O přidělení pozemků do zatímního užívání rozhoduje pozemkový úřad v dohodě s vlastníky předmětných pozemků. V případě nesouhlasu vlastníka pozemku s přidělením pozemku do zatímního užívání dohodou, rozhodne pozemkový úřad o přidělení pozemků do zatímního užívání ve správním řízení. Rozhodnutí pozemkového úřadu přezkoumá na návrh účastníka soud.

ČÁST ČTVRTÁ

ZVLÁŠTNÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 20

Náhrada živého a mrtvého inventáře

(1) K zajištění provozu zemědělské nebo lesní výroby má původní vlastník živého a mrtvého inventáře, jakož i zásob právo na jejich náhradu, pokud je vnesl do zemědělského družstva nebo mu byly odňaty, nebo jinak bezúplatně převedeny, v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. Zemřel-li původní vlastník nebo byl-li prohlášen za mrtvého, má právo požadovat náhradu k zajištění provozu zemědělské nebo lesní výroby další oprávněná osoba uvedená v § 4 odst. 2.

(2) Povinnost poskytnout náhradu podle odstavce 1 má právnická osoba, která tyto věci převzala, nebo její právní nástupce, a to ve lhůtě 60 dnů, nedohodnou-li se účastníci jinak. V případě, že tato právnická osoba uhradila státu hodnotu živého a mrtvého inventáře a zásob, má právo na proplacení částky, kterou jako náhradu zaplatila, vůči státu; tento nárok lze uplatnit u příslušného ústředního orgánu státní správy republiky ve lhůtě 60 dnů od poskytnutí náhrady. Nelze-li zjistit právnickou osobu, která věci převzala, nebo jejího právního nástupce nebo jestliže tato právnická osoba zanikla, poskytne náhradu podle odstavce 1 právnická osoba, která ke dni 24. června 1991 užívala pozemky oprávněné osoby. Nelze-li takto určit povinnou osobu, poskytne náhradu dle odstavce 1 pozemkový fond způsobem uvedeným v § 18a odst. 2.

(3) Náhrada se poskytne ve věcech téhož nebo srovnatelného druhu, jakosti a v množství přiměřeném převzaté části nemovitosti k zajištění zemědělské nebo lesní výroby; není-li to možné, poskytne se náhrada ve službách pro zabezpečení zemědělské nebo lesní výroby, případně podílem na jmění právnické osoby uvedené v odstavci 2, a to až do výše hodnoty odňatých věcí v cenách ke dni účinnosti tohoto zákona, případně náhrada v jiné formě. Od stanovené náhrady se odečte náhrada za živý a mrtvý inventář a za zásoby, vyplacená před účinností tohoto zákona. Nedojde-li k dohodě, rozhodne na návrh soud.

(4) V případě, že nemovitosti nejsou v užívání právnické osoby podle odstavce 2, která má poskytnout náhradu podle odstavce 1, může oprávněná osoba žádat od této právnické osoby náhradu odňatého živého a mrtvého inventáře k zajištění zemědělské výroby bez omezení uvedených v odstavci 3.

(5) Právo na náhradu zaniká, nebude-li uplatněno ve lhůtách uvedených v § 13. Závisí-li právo na náhradu na rozhodnutí pozemkového úřadu nebo soudu, končí tato lhůta uplynutím šesti měsíců ode dne právní moci rozhodnutí.

(6) Vláda České republiky a vláda Slovenské republiky stanoví způsob výpočtu výše náhrad za věci uvedené v odstavci 1 pro případ, kdy nelze prokázat odnětí nebo vnesení těchto věcí nebo nelze určit jejich současnou hodnotu.

(7) Rozhodnutí ministerstva zemědělství České republiky o určení povinné osoby podle zákona ČNR č. 243/1992 Sb., ve znění zákona ČNR č. 441/1992 Sb., je uplatněním nároku podle tohoto zákona, na které se nevztahuje lhůta dle odstavce 5.

§ 21

Je-li oprávněných osob více a nárok na vydání věci uplatní jen některé z nich, vydá se jim věc celá.

§ 21a

(1) Správní poplatky související s vydáním a výměnou nemovitostí a poskytnutím náhrad se nevyměřují.

(2) Oprávněná osoba domáhající se svého práva podle tohoto zákona proti povinné osobě je osvobo-

[17a]) § 6 zákona ČNR č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.
§ 7 zákona SNR č. 330/1991 Sb., o pozemkových úpravách, uspořádání pozemkového vlastnictví, pozemkových úřadech, pozemkovém fondu a o pozemkových společenstvech.

zena od soudních poplatků. Osvobozená od soudních poplatků je též osoba domáhající se svého práva podle § 8.

(3) Nezbytné náklady spojené s oceněním věcí, identifikací parcel a vyměřením pozemků hradí stát.

§ 22

Zánik některých užívacích práv

(1) Dnem účinnosti tohoto zákona zanikají tato práva k majetku uvedenému v § 1 odst. 1:

a) právo družstevního užívání ke sdruženým pozemkům vlastníků, kteří nejsou členy zemědělského družstva,[18])

b) právo užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby,[19])

c) právo užívání k zajištění lesní výroby a ostatních funkcí lesa,[20])

d) právo bezplatného užívání rybníků,[21])

e) právo trvalého užívání nemovitostí ve vlastnictví státu,[22])

f) právo hospodaření k nemovitostem ve vlastnictví státu.[23])

(2) Dnem schválení návrhu pozemkové úpravy[23a]) zaniká právo náhradního užívání.[23b])

(3) Nedošlo-li mezi dosavadním uživatelem a vlastníkem zemědělského pozemku k jiné dohodě, vznikne dnem účinnosti tohoto zákona nebo dnem, kdy byl pozemek podle části druhé tohoto zákona vydán, mezi nimi nájemní vztah, který lze vypovědět k 1. říjnu běžného roku. Výpovědní lhůta činí jeden rok, pokud nebude dohodnuto jinak; v případě, že pozemek je pro vlastníka nepřístupný, nemůže výpovědní lhůta skončit dříve, než budou provedeny pozemkové úpravy. V případě, že oprávněné osobě mají být vydány také budovy a stavby nebo poskytnuty náhrady podle tohoto zákona, nemůže výpovědní lhůta u výpovědi dané nájemcem skončit dříve, než tyto nároky vypořádá. V roce 1991 až 1993 mohou vlastníci vypovědět nájemní vztah k 1. říjnu výpovědí doručenou nejpozději do jednoho měsíce před tímto dnem. Po nabytí právní moci rozhodnutí pozemkového úřadu o schválení dohody o vydání nemovitosti nebo rozhodnutí o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti může vlastník vypovědět nájem k této nemovitosti k 1. říjnu výpovědí doručenou nejpozději 1 měsíc před tímto dnem.

(4) Je-li na pozemku na základě územního rozhodnutí zřízena zahrádková nebo chatová osada nebo se na pozemku nachází zahrádková nebo chatová osada, která existovala před 1. říjenm 1976, končí výpovědní lhůta dnem, kdy mělo skončit právo dočasného užívání pozemku. V případě trvalého užívání pozemku a dočasného užívání na dobu neurčitou, skončila výpovědní lhůta dnem 24. června 1991. Nájemce má právo na prodloužení nájmu o dalších 10 let, nejdéle však do roku 2001, nedohodnou-li se účastníci jinak. Nájemce má po dobu nájmu předkupní právo k pozemku. Výše ročního nájemného u těchto pozemků činí 10 % z ceny pozemku, odvozené z bonitovaných půdně-ekologických jednotek, vydaných vyhláškou ministerstva zemědělství pro účely daně z nemovitostí.

(5) Nachází-li se na pozemku v užívání šlechtitelské stanice trvalé kultury patřící k nezbytnému rostlinnému genofondu nebo slouží-li pozemek v užívání šlechtitelské stanice výlučně k pěstování nových šlechtěných odrůd,[23c]) nemůže výpovědní lhůta, u výpovědi podané vlastníkem, skončit dříve, než bude dosaženo účelu, k němuž byl pozemek užíván ke dni 1. února 1992.

(6) Vlastník pozemku uvedeného v odstavcích 4 a 5 má právo do tří let od účinnosti tohoto zákona požádat pozemkový fond o výměnu tohoto pozemku za jiný pozemek ve vlastnictví státu. Vyměňovaný pozemek se poskytne v přiměřené výměře a kvalitě, jako byl pozemek původní, a to pokud možno v témže katastrálním území.

(7) Nájemce je oprávněn užívat pozemek v souladu s jeho určením podle předpisů o evidenci nemovitostí. S užívanou nemovitostí je povinen nakládat s péčí řádného hospodáře a po skončení nájmu vrátit budovy a stavby ve stavu odpovídajícím obvyklému opotřebení.

(8) Je-li na pozemku vlastníka stavba ve vlastnictví jiné právnické osoby, která zajišťuje zemědělskou výrobu, nebo stavba ve vlastnictví státu, a má-li vlastník pozemku nevypořádané nároky na poskytnutí náhrad dle tohoto zákona nebo na vydání majetkového podílu

---

[18]) § 46 zákona č. 162/1990 Sb.

[19]) § 1 zákona č. 123/1975 Sb., o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby, ve znění pozdějších předpisů.

[20]) § 12 zákona č. 61/1977 Sb.

[21]) § 4 zákona č. 102/1963 Sb., o rybářství.

[22]) § 70 hospodářského zákoníku.

[23]) § 64 hospodářského zákoníku.

[23a]) Zákon ČNR č. 284/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 38/1993 Sb.

[23b]) Vládní nařízení č. 47/1955 Sb., o opatřeních v oboru hospodářsko-technických úprav pozemků.
Vyhláška č. 27/1958 Ú. l., kterou se vydávají prováděcí předpisy k vládnímu nařízení o opatřeních v oboru hospodářsko-technických úprav pozemků.

[23c]) § 6 odst. 1 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby.

dle zákona č. 42/1992 Sb., ve výši nejméně 50 % ceny stavby vůči vlastníkovi stavby, může na návrh vlastníka pozemku rozhodnout soud o převodu stavby vlastníkovi pozemku. Vlastník budovy má v takovém případě právo na náhradu ve výši, o kterou cena stavby[13a]) převyšuje nároky vlastníka pozemku. Pokud vlastník pozemku nevyužije tohoto práva ve lhůtě do konce roku 1993,

a) vymění pozemkový fond na návrh vlastníka jeho pozemek za jiný pozemek ve vlastnictví státu, v tomto případě uhradí vlastník stavby cenu pozemku pozemkovému fondu, nebo

b) na návrh vlastníka prodá zastavěný pozemek vlastníku budovy nebo stavby, nebo

c) na návrh vlastníka pronajme zastavěný pozemek vlastníku budovy nebo stavby bez možnosti výpovědi. Nájemce má předkupní právo k tomuto pozemku.

(9) Nedošlo-li mezi dosavadním uživatelem a vlastníkem nemovitostí, s výjimkou zemědělské půdy, k jiné dohodě, vznikne dnem účinnosti tohoto zákona nebo dnem, kdy byla nemovitost podle části druhé tohoto zákona vydána, mezi nimi nájemní vztah, který lze kdykoliv vypovědět. Výpovědní lhůta je tři měsíce. Výpovědní lhůta začne běžet prvního dne měsíce následujícího po doručení výpovědi.

(10) Roční nájemné za pozemky, náležející do zemědělského půdního fondu, s výjimkou pozemků lesního půdního fondu, činí 1 % z ceny pozemků,[23d]) pokud se vlastník s nájemcem nedohodnou jinak.

§ 23

(1) Právo na náhradu podle ustanovení § 14 a 16 má i vlastník obytné nebo hospodářské budovy, která byla odstraněna nebo znehodnocena v době užívání organizací podle zvláštních předpisů.[24]) V případě, že tuto budovu odstranila nebo znehodnotila jiná právnická osoba než stát, má vlastník právo na finanční náhradu vůči této právnické osobě, pokud se nedohodnou na jiném způsobu náhrady.

(2) Povinnou osobou k poskytnutí náhrad je právnická osoba, která budovu užívánebo ji naposledy užívala před jejím odstraněním, opuštěním nebo vrácením vlastníkovi.

(3) V případě, že vlastník získal nemovitost přídělem od státu, je povinen uhradit státu nedoplatek přídělové ceny. Jeho výši stanoví okresní úřad. K přijetí nedoplatku se zmocňuje ministerstvo zemědělství České republiky.

§ 24

Náhrady za trvalé porosty

(1) Při ukončení nájmu pozemku dle § 22 přecházejí do vlastnictví vlastníka pozemku trvalé porosty, nezbytné stavby bezprostředně související s trvalými porosty a meliorační zařízení umístěné pod povrchem země, které se na tomto pozemku nacházejí v okamžiku ukončení nájmu.

(2) Jestliže na pozemku nebo jeho části, na kterém má být ukončen nájem, byl ke dni vzniku práva užívání trvalý porost a jestliže na tomto pozemku není v době ukončení nájmu cenově srovnatelný trvalý porost, náleží vlastníkovi pozemku náhrada za trvalý porost ve výši rozdílu mezi cenou trvalého porostu, který se na pozemku nacházel v době vzniku práva užívání a cenou trvalého porostu, který se na pozemku nachází v okamžiku ukončení nájmu.

(3) Jestliže na pozemku nebo jeho části, na kterém má být ukončen nájem, byl ke dni vzniku práva užívání trvalý porost a jestliže na tomto pozemku není v době ukončení nájmu žádný trvalý porost, náleží vlastníkovi pozemku náhrada za trvalý porost ve výši ceny trvalého porostu, který se na pozemku nacházel ke dni vzniku práva užívání.

(4) Jestliže se na lesním pozemku, na kterém má být ukončen nájem, nacházel ke dni vzniku práva užívání les, je nájemce povinen zalesnit tento pozemek na své náklady ve lhůtě stanovené zákonem[13b]) a dopěstovat les do zajištěné kultury, nedohodnou-li se účastníci jinak. Od náhrady za trvalý porost dle odstavce 3 se odečte cena zajištěné kultury.

(5) Jestliže na pozemku nebo jeho části, na kterém má být ukončen nájem, nebyl ke dni vzniku práva užívání trvalý porost a jestliže na tomto pozemku je v době ukončení nájmu trvalý porost s výjimkou lesa, náleží nájemci náhrada za trvalý porost ve výši ceny trvalého porostu, který se na pozemku nachází v okamžiku ukončení nájmu.

(6) Jestliže na pozemku nebo jeho části, na kterém má být ukončen nájem, byl ke dni vzniku práva užívání trvalý porost, a jestliže na tomto pozemku je v době ukončení nájmu cenově hodnotnější trvalý porost s výjimkou lesa, náleží nájemci náhrada za trvalý porost ve výši rozdílu mezi cenou trvalého porostu, který se na pozemku nacházel ke dni vzniku práva užívání, a cenou trvalého porostu, který se na pozemku nachází v okamžiku ukončení nájmu.

(7) Jestliže je vlastník pozemku povinen při ukončení nájmu dle § 22 poskytnout nájemci náhradu

[23d]) Vyhláška ministerstva zemědělství ČR č. 613/1992 Sb., kterou se stanoví seznam katastrálních území s přiřazenými průměrnými cenami pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů, luk a pastvin odvozenými z bonitovaných půdně ekologických jednotek.

[24]) Např. zákon č. 123/1975 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1977 Sb.

za trvalý porost dle odstavců 5 a 6, je na vůli vlastníka, zda převezme pozemek a uhradí náhradu za trvalý porost nebo zda požádá o výměnu pozemku za jiný pozemek ve vlastnictví státu; v takovém případě se postupuje dle § 11 odst. 2, nedohodnou-li se účastníci jinak.

(8) Ceny se stanoví podle cenových předpisů platných ke dni 24. června 1991.

(9) Je-li vlastníkem trvalých porostů stát, náhrady podle odstavců 5 a 6 se neposkytují.

Práva vlastníků a uživatelů budov a pozemků

§ 25

(1) Vlastník vstupuje do práv a závazků pronajímatele, plynoucích z dohody o odevzdání a převzetí bytu, z nájmu pozemku nebo ze smlouvy o nájmu nebytového prostoru v převzaté nemovitosti. Je-li smlouva uzavřena na dobu určitou, mění se změnou osoby pronajímatele na smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou.

(2) Dosavadní uživatelé bytů, pozemků a nebytových prostor v převáděných nemovitostech, které slouží

a) činnosti diplomatických a konzulárních misí,

b) poskytování zdravotnických a sociálních služeb,

c) školství,

d) provozu kulturních a tělovýchovných zařízení,

e) pracovní rehabilitaci a zaměstnání zdravotně postižených osob,

mají nárok vůči vlastníkovi na uzavření dohody o užívání bytu, pozemku nebo nájmu nebytových prostor. V těchto případech může vlastník dohodu vypovědět nejdříve po uplynutí 10 let ode dne účinnosti tohoto zákona, nedohodnou-li se účastníci jinak; tento závazek přechází na všechny další vlastníky v uvedené době.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na pozemky školních statků, středních zemědělských škol a vysokých škol. V těchto případech může vlastník vypovědět dohodu o nájmu pozemků nejdříve ke dni 1. říjnu 1995.

(4) Nedohodnou-li se o výši nájemného a podmínkách jeho placení vlastník s uživatelem bytu, pozemku nebo nebytových prostor uvedených v odstavci 2, rozhodne o výši nájemného příslušný okresní úřad, Magistrátní úřad hl. m. Prahy a magistráty měst Brna, Ostravy a Plzně podle obecně platných cenových předpisů.

§ 26

(1) Doplňuje se ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění pozdějších předpisů, tak, že se vkládá nové písmeno i), které zní:

„i) jde o nájem nebytového prostoru v nemovitosti převedené původnímu vlastníkovi podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.“.

(2) Na návrh vlastníka obytné budovy patřící k zemědělské usedlosti uplatněný do tří let od účinnosti tohoto zákona zruší příslušný orgán právo užívání k bytu nebo rozhodne o jeho vyklizení, jestliže jej vlastník potřebuje pro sebe a osoby blízké ke provozování zemědělské výroby.

§ 27

(1) Uživatel bytu, nebytových prostor, budovy nebo stavby, který v souladu se stavebními předpisy provedl vlastním nákladem úpravy, jimiž se byt, nebytový prostor, budova nebo stavba zhodnotily, má nárok na náhradu zhodnocení, skončí-li mu právo jejich užívání.

(2) Jestliže byt, nebytový prostor, budova nebo stavba jsou ke dni skončení práva užívání znehodnoceny více, než odpovídá běžnému opotřebení, je uživatel těchto prostor povinen uhradit vlastníkovi bytu, nebytových prostor, budovy nebo stavby náhradu za toto znehodnocení.

(3) Náhrady se stanoví podle cenových předpisů platných ke dni skončení práva užívání.

§ 28

Povinná osoba nemůže proti oprávněné osobě uplatňovat žádné finanční nebo jiné nároky související s vydávanými věcmi. Rovněž oprávněná osoba, které byla věc vydána, nemůže proti povinné osobě uplatňovat jiné nároky související s vydávanou věcí, než jsou uvedeny v tomto zákoně.

§ 28a

Pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10% pořizovací ceny.

§ 28b

(1) Pokud došlo k přechodu vlastnictví k nemovitostem podle zákonů o zemědělském družstevnictví a prováděcích předpisů nebo podle vládního nařízení č. 15/1959 Sb. a tato změna nebyla zaevidována v pozemkových knihách nebo na Listu vlastnictví u příslušného střediska geodézie, je vlastníkem těchto nemovitostí osoba, která byla k 24. červnu 1991 zapsána jako vlastník v katastru nemovitostí.

(2) Pokud nedošlo k přechodu vlastnictví na kupujícího proto, že nebyl udělen souhlas nebo doda-

tečný souhlas ministerstvem zemědělství podle § 13 zákona č. 46/1948 Sb., považuje se za původního vlastníka kupující, pokud prokáže, že k uzavření kupní smlouvy došlo a že na jejím základě byla uhrazena kupní cena, a pokud nemovitosti nepřešly již na základě tohoto zákona na jiné oprávněné osoby.

§ 29

Majetek církví

Majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákonů o tomto majetku.

§ 30

Pro postup podle části druhé tohoto zákona se za majetek uvedený v § 1 odst. 1 považuje i majetek, který byl v době odnětí vlastnického práva k těmto účelům užíván.

§ 31

Ustanovení části druhé a § 20 nelze použít pro případy, kdy byla věc získána v době nesvobody osobami státně nespolehlivými, nebo v důsledku rasové persekuce.

§ 32

Zvláštní ustanovení o pozemkových reformách

(1) Ode dne účinnosti tohoto zákona se nepoužijí ustanovení zákona č. 215/1919 Sb., o zabrání velkého majetku pozemkového, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě.

(2) Za okamžik přechodu na stát nebo jinou právnickou osobu postupem podle zákona č. 142/1947 Sb. se považuje den faktického převzetí nemovitostí státem nebo jinou právnickou osobou.

(3) K přechodu vlastnického práva na přídělce podle zákonů o pozemkových reformách došlo u přídělů podle zákona č. 142/1947 Sb. vkladem vlastnického práva do pozemkové knihy a u přídělů podle zákona č. 46/1948 Sb. převzetím držby přídělcem na základě právoplatné přídělové listiny. Přidělené nemovitosti nelze vydat původnímu vlastníkovi, jemuž byly zabrány podle zákonů o pozemkových reformách, nebo osobám oprávněným na jeho místě pouze v případě, že přídělce – fyzická osoba nebo jeho právní nástupci takto nabyté vlastnické právo nepochybně doloží.

§ 33

Zrušen

§ 33a

Vypořádání nároků

(1) Veškeré nároky na poskytnutí náhrad podle tohoto zákona a nároky na vydání podílu podle zákona č. 42/1992 Sb. (dále jen „zákona") jsou pohledávkami, které lze smluvně převádět na jiné osoby (dále jen „pohledávky"). Nabyvatel má postavení oprávněné osoby podle tohoto zákona a podle zákona.

(2) Povinná osoba podle tohoto zákona nebo její právní nástupce, s výjimkou státního podniku, transformované družstvo nebo právnická osoba vzniklá podle zákona (dále jen „dlužník") je povinna vypracovat soupis všech věcí nebo souborů věcí v jejím vlastnictví s výjimkou nemovitostí, na které byl uplatněn nárok na vydání podle tohoto zákona, včetně jejich ocenění v zůstatkových účetních cenách; u věcí s nulovou účetní hodnotou se cena stanoví ve výši 20% z pořizovací ceny. Dále je povinna umožnit osobám oprávněným k poskytnutí náhrady podle tohoto zákona nebo oprávněným osobám, které mají právo na vydání podílu podle zákona, nebo osobám, na které tyto oprávněné osoby tyto nároky převedly (dále jen „věřitel"), přístup k tomuto seznamu.

(3) Pohledávky téhož věřitele vůči dlužníkovi lze sčítat. Věřitelé mohou své pohledávky sdružovat.

§ 33b

Výbory oprávněných osob

Nedošlo-li do 30 dnů od uplynutí lhůty k převzetí pozemku ve vlastnictví věřitele nebo jiné oprávněné osoby k dohodě o vypořádání pohledávek dlužníka, může se ustavit výbor pro jejich vypořádání (dále jen „výbor"). Členy výboru jsou věřitelé, u kterých nedošlo od uplynutí lhůty k převzetí pozemku ve vlastnictví věřitele nebo jiné oprávněné osoby k vypořádání pohledávek, a oprávněné osoby s majetkovými vklady či podíly u dlužníka. Zastoupení obou skupin musí být stejné.

§ 33c

Řízení o vypořádání pohledávky

(1) Výbor řeší jednotlivé případy vypořádání pohledávek buď na základě dohody, nebo v případě, že nelze dohody dosáhnout pomocí dražby, jejímiž účastníky jsou věřitelé, kteří zajišťují zemědělskou výrobu, a dlužník (dále jen „dražba"). Způsob vyhlášení a provedení dražby stanoví vláda nařízením, které vydá do 30 dnů od účinnosti tohoto zákona.

(2) Jednotlivé případy vyřizuje výbor na základě došlých žádostí věřitelů. Podaná žádost musí být vyřízena do 30 dnů od jejího podání buď dohodou, nebo vyhlášením dražby.

§ 34

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. zákon č. 123/1975 Sb., o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby, ve znění zákona č. 95/1988 Sb. a zákona č. 114/1990 Sb.,
2. § 12 až 19 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích,
3. § 4 zákona č. 102/1963 Sb., o rybářství,
4. § 50 odst. 2, 4 a 5 a § 51 zákona č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví,
5. zákon SNR č. 81/1949 Sb. SNR, o úpravě právních poměrů pastvinářského majetku bývalých urbariátníků, komposesorátů a podobných právních útvarů,
6. zákon SNR č. 2/1958 Sb. SNR, o úpravě poměrů a obhospodařování společně užívaných lesů bývalých urbariátníků, komposesorátů a podobných útvarů.

§ 35

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

* * *

Zákon č. 229/1991 Sb. nabyl účinnosti dnem 24. června 1991. Zákon č. 42/1992 Sb. nabyl účinnosti dnem 28. ledna 1992. Zákon č. 93/1992 Sb. nabyl účinnosti dnem 28. února 1992. Zákon České národní rady č. 39/1993 Sb. nabyl účinnosti dnem 31. prosince 1992. Zákon č. 183/1993 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. července 1993.

Článek II zákona č. 183/1993 Sb. zní:

Čl. II

(1) Nároky podle tohoto zákona může oprávněná osoba uplatnit do dvou měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(2) Neuplatněním nároku ve lhůtě stanovené podle odstavce 1 právo zaniká.

Uhde v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 10 odst. 4 zákona ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona ČNR č. 10/1993 Sb., **opatření** č. j. 612/18826/1993 ze dne 15. července 1993, **kterým se stanoví resortní údaje kapitoly 728 sledované v odd. IV účetního výkazu Úč RO 2-04.**

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Opatření se současně vydává ve Finančním zpravodaji. Do doby zveřejnění lze do opatření nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí, Na poříčním právu 1, Praha 2.

Česká národní banka

vydala podle § 41 odst. 2 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, **opatření** č. 18 ze dne 17. června 1993, **kterým se stanoví pomocné metodické listy, číselníky, grupy a převodníky používané při vytváření a využívání datových základen pro Bankovní informační systém v roce 1993.**

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 15. července 1993.

Opatření je uveřejněno v částce 8/1993 Věstníku České národní banky. Lze do něj nahlédnout ve všech organizačních jednotkách České národní banky.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

v opatření ministerstva hospodářství, jímž se uveřejňuje podle § 117 odst. 5 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), seznam okresních a obecních úřadů, které jsou stavebními úřady ke dni 1. ledna 1993, uveřejněném v částce 40/1993 Sb.

V okrese Karviná má místo názvu „Městský úřad Havířov“ správně být název „Úřad města Havířova“.

V okrese Ústí nad Labem má místo názvu „Úřad města Ústí nad Labem“ správně být název „Magistrát města Ústí nad Labem“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 235 32 66 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 683 05 51-8, (683 100 71) l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,– Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41, (245 105 14) l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.